

A MANIFESTO AGAINST THE PUBLISHING SYSTEM

FERDINANDO FREGA

ISANG MANIPESTO LABAN SA SISTEMA NG PAGLALATHALA

Ang ikawalong tomo ng seryeng Roots & Memory: isang pampanitikang manipesto sa apat na bahagi kung bakit hindi kayang pigilan ng sistema ng paglalathala ang tuloy-tuloy at walang tagapamagitan paglikha — at kung ano ang natitira kapag tumigil na ang awtor sa paghingi ng pahintulot.

COLOPHON

Ferdinando Frega — Nando the Scribe — The Fifth Blade

Narratibong pioneer ng Behavioral Code. Nagtayo siya ng isang ekosistemang pang-editorial na isang dolyar sa paligid ng iisang ideya: walang problema sa pera ang pananalapi. May problema ito sa pag-uugali.

Inedit at inayos sa loob ng ekosistemang ONEDOLLAR-STORIES. Digital na arkitektura: NAPLES-POST · NOASPECTTIME · ONEDOLLAR-STORIES. Unang inilathala noong 2026. Nakaayos sa malinis at modernong tipograpikong layout na iniakma para sa digital na pagbabasa. Inilathala sa Estados Unidos.

PAUNAWA SA KARAPATANG-ARI

© 2026 Ferdinando Frega / Frega Editore. Lisensyado sa ilalim ng CC BY-NC-ND 4.0.

PINTUAN

Para sa mga Pumapasok

Ang pagtawid sa pintuang ito ay nangangahulugang pag-iwan sa wika ng sistema. Walang anuman dito ang nangangailangang maunawaan — kailangan lamang itong kilalanin. Hindi ka pumapasok sa isang aklat; pumapasok ka sa isang kalagayan. Ang masasalubong mo sa loob ay hindi naghihintay ng pahintulot, pamamagitan, o pag-apruba. Mula ngayon, ikaw ang mananagot sa iyong nakikilala.

PAMPANITIKANG MANIPESTO

Bakit Umiiral ang Aklat na Ito

Umiiral ang manipestong ito dahil patuloy na nagsasalita ang sistema ng paglalathala tungkol sa mga awtor nang hindi alam kung ano ang gagawin sa kanila. Pinapangalanan nito ang mga awtor, pinipili, itinutuwid, ipinamamahagi, ngunit hindi nauunawaan. Hindi dahil sa masamang hangarin: dahil sa istruktural na hindi pagkakatatugma.

Ang awtor ay hindi isang propesyonal na pigura. Hindi siya isang tungkulin ng merkado. Hindi siya isang baryabol na dapat i-optimize. Umiiral siya sa isang kalagayan.

Kapag nakasalubong ng sistema ang isang kalagayan, sinusubukan nitong gawin itong normal. Kapag nabigo, tinatawag nito itong “kabaliwan,” “kawalan ng gulang,” “kakulangan,” o “kawalan ng direksyon.” Nilikha ang manipestong ito upang itigil ang paggamit ng mga eupemismo.

Hindi ito pagtatanggol sa awtor. Isa itong teknikal na obserbasyon: hindi idinisenyo ang sistema ng paglalathala upang tanggapin ang lumilikha ng tunay na pagsulat nang tuloy-tuloy.

Hindi humihingi ng reporma ang aklat na ito. Itinatampok nito ang isang hangganan. At nagmumungkahi ito ng isang labasan.

PALIWANAG NG EDITOR

Perimetro ng Proyekto

Ito ang ikalima at huling poster ng serye. Hindi ito nagpapakilala ng bagong tema. Nagsasara ito.

Hindi ito sanaysay. Hindi ito polyeto. Hindi ito kritikang pangkultura. Isa itong akto ng pagtatakda ng hangganan.

Ang pinatutungkulang mambabasa ay hindi ang pangkaraniwang mambabasa. Ito ang buong mundo ng paglalathala: mga publisher, ahente, editor, tagasalin, konsultant, plataporma, distributor, tagasanay, tagapili, at mga algoritmong pantao at awtomatiko. Walang hindi kasama. Walang pinananagot.

Hindi nagmumungkahi ang teksto ng mga solusyong operasyonal, alternatibong modelo, o mabubuting kasanayan. Inilalarawan nito ang isang puntong hindi na mababalikan na nalampasan na.

PAG-AALAY

Pribadong Pampublikong Kasulatan

Sa mga lumilikha ng pagsulat nang hindi humihingi ng pahintulot. Sa mga tumigil na sa pagpapaliwanag ng kanilang sarili. Sa mga nakaunawang ang pagpapatuloy ay hindi kayabangan, kundi pananatiling buhay.

LIKOD NG PABALAT

Kognitibong Pagkikiskisan

Hindi pabubutihin ng aklat na ito ang sistema ng paglalathala. Hindi ito tutulong na “tumuklas ng mga bagong awtor.” Hindi nito gagawing mas makatarungan ang merkado.

Iisa lamang ang layunin nito: linawin na ang awtor ay hindi ang problemang dapat lutasin, kundi ang baryabol na hindi kayang pigilan ng sistema.

Ang mga nakakikilala sa kanilang sarili ay walang kailangang gawin. Ang mga nakararamdam na sila ay inaatake ay nakaunawa na.

PAUNANG SALITA

Naunang Tinig

Kung tila labis para sa iyo ang manipestong ito, hindi iyon dahil nagmamalabis ito. Iyon ay dahil inilalarawan nito ang karaniwang nakatago sa ilalim ng wika.

Hindi nangangatwiran ang tekstong ito. Nagbabawas ito.
Nagbabawas ito ng salaysay. Nagbabawas ito ng katwiran.
Nagbabawas ito ng romansa.

Ang natitira ay hindi isang tesis. Isa itong katotohanan.

PANIMULANG BATAYAN

Pinakamababang Oryentasyon

Isinilang ang manipestong ito mula sa isang aklat na hindi naghanap ng lehitimasyon. *Author Inside Madness* ay hindi isang personal na salaysay, kundi ang paglalarawan ng isang produktibong kalagayang hindi tugma sa sistemang nag-aangking namamahala rito. Dito, inihihiwalay ang kalagayang iyon sa paksa at ginagawang mababasa bilang isang istruktural na penomeno.

Hindi mo kailangang sumang-ayon. Maging tapat ka lamang.

TALA NG AWTOR

Pag-ako ng Pananagutan

Walang kinakatawan ang tekstong ito. Hindi ito nagsasalita para sa anumang kategorya. Hindi ito naghahanap ng pagsang-ayon. Isinulat ito sa palagay na ang mambabasa ang mananagot sa gagawin niya sa kanyang nauunawaan.

Wala sa mga susunod ang nilalayong magpanatag ng loob.

PANIMULA

Huling Hakbang Bago ang Teksto

Hindi nasa krisis ang paglalathala. May kapansanan ito sa pag-iisip. Hindi ito sinusubukang ibalik ng manipestong ito. Nilalampasan ito nito.

PAGHAHATI

Panloob na Arkitektura

Nahahati ang teksto sa apat na pasulong na bloke. Bawat bloke ay lalong nagpapaliit sa puwang para sa interpretasyon. Walang emosyonal na pag-akyat. May pagsisiksik.

PROLOGO

Unang Putok

Hindi pumapasok ang awtor sa sistema. Sinusubukan ng sistema na pumasok sa awtor. Dito, nabibigo ito.

UNANG BAHAGI — DEKLARASYON

Mga Pinatutungkulan

Para sa lahat sa mundo ng paglalathala ang manipestong ito. Walang eksepsiyon. Walang herarkiya. Nakatuon ito sa mga nagpapasya, sa mga nagsasala, sa mga nagtutuwid, sa mga namamahagi, sa mga sumusuri, sa mga nagsasalin, sa mga nagsasanay, sa mga sumusukat, sa mga kumikita. Nakatuon

din ito sa mga tumatawag sa sarili nilang “independiyente,” “alternatibo,” “nasa gilid,” o “nasa hangganan.”

Hindi ito para sa mga awtor. Hindi ito para sa mga mambabasa. Hindi kailangang kumbinsihin ang mga awtor. Hindi kailangang gabayan ang mga mambabasa. Kinakausap ng tekstong ito ang mga namamahala.

Hindi Kasama

Ang sinumang naghahanap ng ginhawa ay hindi ang pinatutungkulan. Ang sinumang gustong maramdamang tama siya ay hindi ang pinatutungkulan. Ang sinumang humihingi ng mabilisang solusyon ay hindi ang pinatutungkulan. Ang sinumang nalilito sa papel at tungkulin ay hindi ang pinatutungkulan.

Hindi nakikipagdiyalogo ang manipetong ito. Hindi ito nakikipagtawaran. Hindi ito namamagitan. Walang “malambot” na bersyon ng mga susunod. May bersyon lamang na mababasa.

Isang Teknikal na Panimula

Hindi masama ang sistema ng paglalathala. Hindi rin ito walang kakayahan. Tugma ito sa sarili nito. Idinisenyo ito upang pumili, gawing pare-pareho, bawasan ang panganib, hulaan ang pag-uugali, at ulitin ang mga modelong gumagana.

Lumilitaw ang problema kapag nakasalubong nito ang hindi maaaring gawing modelo. Hindi umaangkop sa hulmahan ang tunay na awtor. Hindi dahil sa paghihimagsik. Dahil sa kalikasan.

Ang Awtor ay Hindi Isang Pigura

Ang awtor ay hindi isang propesyon, isang papel, isang yugto ng paglalakbay, o isang pangako sa hinaharap. Isa itong produktibong kalagayan. Lumilikha ito bago pa pahintulutan. Patuloy itong lumilikha nang walang tugon. Hindi ito humihinto upang maghintay ng pagpapatibay.

Hindi tugma ang kalagayang ito sa anumang sistemang nakabatay sa paghihintay, pagpili, pag-apruba, at pag-iiskedyul. Hindi ito kinikilala ng sistema. Binibigyan nito ito ng interpretasyon.

Ang Pundasyong Pagkakamali

Ang unang pagkakamali ng paglalathala ay semantika. Tinatawag ng sistema na “awtor” ang naging normal na. Tinatawag ng sistema na “talento” ang kaya pang pamahalaan. Tinatawag ng sistema na “kabaliwan” ang hindi kayang pigilan.

Hindi ito isang ideolohikal na pagpili. Isa itong istruktural na repleks. Kapag hindi umaangkop sa grid ang isang elemento, hindi kinukuwestiyon ang grid. Ginagawang sakit ang elemento.

Normalisasyon

Ang pag-eedit ay hindi isang neutral na kasangkapan. Ang pagpili ay hindi isang kultural na akto. Ang pamamahagi ay hindi isang serbisyo. Mga mekanismo sila ng normalisasyon. Gumagana sila nang perpekto kung ang layunin ay gawing mababasa, gawing maibebenta, gawing mauulit.

Nabibigo sila kapag nakasalubong nila ang pagsulat na hindi humihingi ng pahintulot, hindi umaangkop, hindi bumabagal, hindi maaaring bigyang-katwiran. Sa puntong iyon, hindi nagtutuwid ang sistema. Nagpapalayas ito.

Tahimik na Pagpapalayas

Hindi nangyayari ang pagpapalayas sa pamamagitan ng tahasang pagtanggì. Nangyayari ito sa pamamagitan ng katahimikan, pagpapaliban, payo, isang iminungkahing ruta, isang pangako sa hinaharap. Isa itong magalang na pagpapalayas. Makatwiran. May katwiran.

Kadalasan, hindi ito napapansin ng mga dumaranas nito. Akala nila ay “hindi pa sila handa.” Nasa labas na sila.

Ang Mito ng Landas

Walang landas na pang-editorial. May salaysay na binubuo pagkatapos. Itinatayo ito pagkaraan, kapag nagtagumpay na ang isang kaso, upang magawa itong ulitin.

Walang tunay na awtor na sumunod sa landas. Ang landas ang iginuguhit sa paligid niya, pagkatapos ng lahat. Ang sinumang sumusubok na sundan ito nang maaga ay sinasanay sa pagdepende.

Ang Takot sa Pagpapatuloy

Hindi natatakot sa awtor ang sistema ng paglalathala. Natatakot ito sa pagpapatuloy. Kayang pamahalaan ang iisang aklat. Ang tuloy-tuloy na paglikha ay hindi. Sinisira ng pagpapatuloy ang iskedyul, pinawawalang-bisa ang mga

estrategiya, at ginagawang walang silbi ang pagpili. Kaya ito pinipigilan. Pinalalabnaw. Binabasag.

Ang tuloy-tuloy na pagiging awtor ay hindi isang halaga. Isa itong panganib sa sistema.

Pagsasara

Nagsisimula ang manipestong ito sa isang simpleng obserbasyon: nasa krisis ang sistema ng paglalathala hindi dahil hindi ito makahanap ng mga awtor. Nasa krisis ito dahil hindi nito alam kung ano ang gagawin sa mga talagang umiiral.

Ang lahat ng susunod ay hindi isang mungkahi. Isa itong bunga.

IKALAWANG BAHAGI — PAGBABAKLAS

Ang “Pagtuklas” sa mga Awtor

Inaangkin ng paglalathala na tumutuklas ito ng mga awtor. Hindi iyon totoo. Hindi tinutuklas ang mga awtor. Hinaharang sila kapag mababasa na sila, mapapaliit na, maipapakita na. Ang hindi agad mababasa ay hindi ginagalugad. Iniiwasan ito. Ang pagtuklas ay mangangailangan ng panahong hindi mapagkakakitaan. Wala nito ang sistema.

Ang Salaan Bilang Dahilan

Iniharap ang salaan bilang garantiya ng kalidad. Isa itong hadlang ng pagkakatugma. Hindi nito pinipili ang pinakamahusay. Pinipili nito ang hindi gumagambala sa

panloob nitong balanse. Hindi nagtatanong ang salaan, “Kailangan ba ang tekstong ito?” Nagtatanong ito, “Nagdudulot ba ng problema ang tekstong ito?” Kung oo ang sagot, hindi nakalulusot ang teksto.

Ang Editor Bilang Tagapamagitan

Ang editor ay hindi tagapag-ingat ng teksto. Isa itong tagapamagitan ng sistema. Ang tunay nitong gawain ay hindi pagbutihin ang pagsulat, kundi gawin itong mas mahuhulaan, mas nakahanay, mas maipagtatangol sa loob. Kapag lumalaban ang teksto, hindi nagpupumilit ang editor. Iniulat nito ang hindi pagkakatugma. Napagpasyahan na ang lahat.

Ang Mito ng Pag-aalaga

Ang “Inaalagaan namin ang mga awtor” ay isa sa mga pariralang pinakamadalas bigkasin at pinakabihirang isagawa. Umiiral lamang ang pag-aalaga hangga’t kaunti ang nalilikha ng awtor, naghihintay, at nagpapasalamat. Kapag bumilis ang awtor, nagiging pamamahala ng pinsala ang pagpapagaling. Hindi maaalagaan ang awtor na hindi kailanman bumabagal.

Pagbuo ng Karera

Ang karera ay isang kathang nag-aayos. Ginagamit ito upang pabagalin ang paglikha, pagpira-pirasuhin ang nalilikha, at panatilihin ang kontrol sa salaysay. Ang awtor na lumilikha nang labis ay inaakusahang hindi “bumubuo.” Dumudulas siya palayo. Hindi pinoprotektahan ng karera ang awtor. Pinoprotektahan nito ang sistema mula sa bilis ng awtor.

Ang Pangako ng Hinaharap

Ang hinaharap ang pinakamabisang kasangkapan ng pagpigil. “Hindi ngayon.” “Mamaya.” “Ang susunod na aklat.” “Kapag dumating ang panahon.” Ginagamit ang hinaharap upang neutralisahin ang kasalukuyan, patayin ang pagkaapurahan, at suspindihin ang tunggalian. Ang awtor na tumatanggap sa hinaharap ay tumatalikod sa kasalukuyan.

Ang Pamamahagi Bilang Ilusyon

Iniharap ang pamamahagi bilang daan. Isa itong may kondisyong pagkakita. Hindi umaabot ang teksto sa mga mambabasa. Naiipit ito sa pagitan ng mga hadlang, algoritmo, at prioridad. Hindi nagpapalakas ang pamamahagi. Nagpapalabnaw ito. Nawawalan ng lakas ang tuloy-tuloy na teksto tuwing iniaangkop ito sa isang eskaparateng hindi kumikilala rito.

Ang Merkado Bilang Katwiran

Hindi nagpapasya ang merkado. Tinatawag ito. Nagsisilbi itong pagsara sa mga talakayan nang hindi umaako ng pananagutan. Ang “Hindi pa handa ang merkado” ay nangangahulugang: “Ayaw ilantad ng sistema ang sarili nito.” Hindi nagbabasa ng mga manuskrito ang merkado. Binabasa nito ang pinahihintulutan itong makita.

Ang Plataporma Bilang Kaligtasan

Inilalarawan ang mga plataporma bilang mga alternatibo. Hindi sila ganoon. Mga awtomatikong salaan sila na may ibang wika. Hindi sila nagbabasa ng mga teksto. Sinusukat nila ang mga pag-uugali. Hindi ginagantimpalaan ang

matiyagang awtor. Nilalamon siya o ginagawang hindi nakikita.

Pagsasara

Ang lahat ng inaangking ginagawa ng paglalathala ay nagsisilbi lamang sa iisang tungkulin: kumuha ng panahon kapag may nakasalubong itong hindi nito kayang pamahalaan. Ang problema ay hindi etikal. Istruktural ito. Ngayon, ganap nang nakalantad ang sistema.

IKATLONG BAHAGI — ANG AWTOR SA LOOB

Hindi Kaso, Kundi Kalagayan

Author Inside Madness ay hindi naglalarawan ng isang indibidwal. Naglalarawan ito ng mga kalagayang operasyonal. Hindi ito isang personal na kuwento. Hindi ito isang isinalaysay na trauma. Hindi ito isang pagtatapat. Isa itong mapa ng nangyayari kapag ang pagsulat ay hindi isang pagpili kundi isang istruktural na pangangailangan. Hindi ito marunong basahin ng sistema dahil hindi nito kinikilala ang mga pangangailangan.

Ang Pagsulat Bilang Kalagayan

Ang tunay na awtor ay hindi “sumusulat.” Lagi siyang sumusulat. Hindi siya pumapasok at lumalabas sa teksto. Hindi siya naghihintay ng tamang sandali. Hindi niya tinitimbang ang pagkakataon. Ang pagsulat ay hindi isang paputol-putol na akto. Isa itong tuloy-tuloy na kalagayan. Gumagana ang sistema ayon sa mga pangyayari. Gumagana

ang awtor ayon sa pagtitiyaga. Dito lumilitaw ang hindi pagkakatatugma.

Ang Kabaliwan Bilang Panangga na Etiketa

Kapag hindi nakauunawa ang sistema, nilalagyan nito ng etiketa. “Kalabisan.” “Pagpipilit.” “Kawalan ng distansya.” “Hindi mapapanatili.” Ang kabaliwan ay hindi isang klinikal na diyagnosis. Isa itong pangalang pangkaligtasan. Nagsisilbi itong proteksyon ng sistema laban sa hindi kayang pabagalin o ipaliwanag.

Paglikhang Walang Pahintulot

Lumilikha ang tunay na awtor bago pa siya hilingan ng sinuman. Hindi siya naghihintay ng mga kontrata, pagkakataon, kumpirmasyon, estratehiya. Lumilikha siya dahil imposible ang hindi lumikha. Itinuturing na pagkakamali ang paglikhang ito. Isa itong panloob na pagkakaugnay. Ginagantimpalaan ng sistema ang paghihintay. Pinarurusahan nito ang pagkaapurahan.

Ang Gumaganang Pag-iisa

Hindi romantiko ang pag-iisa ng awtor. Gumagana ito. Ginagamit ito upang mapanatili ang pagpapatuloy, maprotektahan ang ritmo, at maiwasan ang panghihimasok. Binibigyang-kahulugan ng sistema ang pag-iisa bilang kawalan ng kakayahang makipag-ugnayan. Isa itong kalinisan ng paglikha.

Ang Pagpapatuloy Bilang Banta

Ang pagpapatuloy ay hindi isang pang-editorial na birtud. Isa itong banta sa operasyon. Ang awtor na hindi kailanman humihinto ay nagpapawalang-bisa sa mga sukatan, ginagawang walang silbi ang pagpili, at hinuhungkag ang konsepto ng paglulunsad. Kailangan ng sistema ang mga pahinga. Hindi kailangan ng tuloy-tuloy na awtor. Kaya inaanyayahan siyang huminto. O maglaho.

Ang Hindi Inaasahang Mambabasa

Ang tunay na mambabasa ay hindi ang inilalarawan ng mga estratehiyang pang-editorial. Hindi siya naghahanap ng kapanatagan, pagiging kabilang, o gabay. Naghahanap siya ng alingawngaw. Bumubuo ang sistema ng mga target. Nakatatagpo ang awtor ng mga indibidwal. Kaya hindi mahuhulaan ng sistema ang nangyayari kapag malayang umiikot ang teksto.

Ang Pagsasalin Bilang Akto Pampulitika

Ang pagsasalin ay hindi pag-aangkop. Inililipat nito ang isang kalagayan mula sa isang wika patungo sa iba. Nagsasalin ang sistema upang palawakin ang merkado. Nagsasalin ang awtor upang mapanatili ang pagpapatuloy. Bawat idinagdag na wika ay nagbabawas ng kontrol. Kaya itinuturing na labis ang malawakang pagsasalin.

Ang Nalilikha Bilang Nag-iisang Wika

Hindi nagpapaliwanag ang awtor. Lumilikha siya. Humihingi ang sistema ng konteksto, mga panayam, talambuhay, at mga layunin. Sumasagot ang awtor ng kanyang nalilikha.

Binibigyang-kahulugan ito bilang kayabangan. Ito ay katumpakan. Ang teksto ang tanging wikang hindi nagsisinungaling.

Pagsasara

Hindi nakikipagtunggali ang awtor sa sistema. Wala siya sa sukat nito. Hindi dahil nakahihigit siya. Dahil kumikilos siya sa ibang aksis. Hindi ito kayang ayusin ng sistema. Maaari lamang nito itong balewalain o subukang paliitin. May isang huling hakbang na natitira.

IKAAPAT NA BAHAGI — HULING AKTO

Hindi Krisis, Kundi Pintuan

Hindi dumaraan sa krisis ang paglalathala. Nalampasan na nito ang isang pintuang hindi na mababalikan. Lampas sa pintuang ito, hindi gumagana ang pagpili, bumabagal ang pamamagitan, walang kabuluhan ang lehitimasyon. Patuloy na kumikilos ang sistema na para bang hindi nalampasan ang pintuan. Nagsisilbi ang manipestong ito upang pangalanan ito.

Hindi Na Babalik ang Awtor

Hindi hihingi ng kapatawaran ang nagpapatuloy na awtor. Hindi dahil mapagmataas siya. Dahil wala siyang dahilan. Lumilikha na siya. Umiikot na siya. Binabasa na siya. Ang sistema ay hindi na isang sapilitang hakbang. Isa na lamang itong pagpipilian sa marami. At ang mga pagpipilian ay hindi nagbubunga ng pagsunod.

Ang Wakas ng Pamamagitan

Kapag tuwiran ang paglikha, nagiging ingay ang pamamagitan. Hindi ito nilalabanan. Binabalewala ito. Ito ang puntong hirap tanggapin ng sistema: hindi ito inaatake. Nilalampasan ito sa gilid.

Walang Posibleng Reporma

Walang repormang pang-editorial na may kakayahang pigilan ang tunay na awtor. Huli nang dumarating ang anumang pagtatangkang mag-regula, magsama, o sumabay. Nalampasan na ang istruktura ng bilis ng penomeno.

Nakapili Na ang Mambabasa

Hindi naghihintay ng pahintulot ang mambabasa. Sinusundan niya ang tumatagos sa kanya. Hindi niya pinag-iiba ang inilathala, inilathala ng sarili, ipinamahagi, independiyente. Ang pinag-iiba lamang niya ay ang buhay at ang patay. Ang iba ay burukrasya.

Katahimikan Bilang Tugon

Tutugon ang sistema sa pamamagitan ng katahimikan. Ito ang huling depensa nito. Hindi ito magkakaila. Hindi ito makikipagtalo. Hindi ito haharap. Magpapatuloy ito na para bang walang nangyayari. Ngunit hindi napapahinto ng katahimikan ang paglikha. Ginagawa itong hindi na mababawi.

Hindi Ito Digmaan

Walang tunggalian. Walang paghihimagsik. Walang kaaway. May tiyak at pangwakas na hindi pagkakahanay.

Ipinagtatangol ng sistema ang sarili nitong anyo. Sinusunod ng awtor ang sarili niyang mga pangangailangan. Walang pinagsasaluhang lupa.

Mga Tagubilin sa Paglabas

Hindi ito mga tagubilin sa pagpapatakbo. Mga tagubiling kognitibo ito. Kilalanin na hindi napapamahalaan ang awtor, na hindi naitutuwid ang pagpapatuloy, na nawala na ang kontrol. Tanggapin ito o magpatuloy sa pagkukunwari. May kapalit ang alinmang pagpili.

Ang Natitira

Iisang pagpipilian na lamang ang natitira sa paglalathala: tumigil sa pagsasalita tungkol sa mga awtor at simulang obserbahan sila nang hindi nakikialam. Hindi upang bawiin sila. Upang maiwasan ang higit pang pinsala. Hindi humihingi ng pagsapi ang manipestong ito. Humihingi ito ng linaw.

Pagsasara

Hindi kailangan ng awtor ang paglalathala upang umiral. Kailangan ng paglalathala ang awtor upang bigyang-katwiran ang sarili nito. Hindi tinatapos ng aklat na ito ang isang debate. Ginagawa itong walang saysay. Ang sinumang kailangang makaunawa ay nakaunawa na.

BAHAGING WALA SA AKSIS — PAGLALANTAD

Hindi Ako Nagtatayo ng Alternatibo

Ang ginagawa ko ay hindi isang alternatibong modelo ng paglalathala. Hindi ito isang plataporma. Hindi ito isang

estrategiya ng pagpoposisyon. Hindi ko sinusubukang patunayan na “kaya nating gumawa nang mas mahusay.” Pinatutunayan kong kaya nating mabuhay nang wala. Nang hindi humihingi ng daan. Nang hindi naghihintay ng pagpapatibay. Nang hindi nakikipagtawaran sa bilis. Hindi ito proyektong laban sa sinuman. Isa itong walang-pakialam na proyekto.

Ang Paglikha ay Hindi Panunukso

Ang dami ay hindi isang hamon. Ang pagpapatuloy ay hindi isang mensahe. Ang bilis ay hindi pagpapakita ng lakas. Ito ang tuwirang bunga ng isang kalagayang hindi nawawala. Hindi ako lumilikha upang sakupin ang espasyo. Lumilikha ako dahil ang paghinto ay magbabaluktot sa proseso. Ang sinumang bumabasa sa mga numero bilang pagyayabang ay gumagamit ng mga kategoryang hindi gumagana rito.

Ang Presyo ay Salaan, Hindi Lente

Hindi itinakda ang presyo upang kumita. Itinakda ito upang hindi magsinungaling. Hindi ito sapat na mataas upang lumikha ng katayuan. Hindi ito sapat na mababa upang gumawa ng ingay. Iisa lamang ang layunin nito: piliin ang mga pumapasok dahil sa pagkilala, hindi dahil sa pabiglang pagkonsumo. Hindi sinusukat ng pera rito ang halaga. Sinusukat nito ang may-malay na atensyon.

Ang Pagkilalang Hinahanap Ko

Hindi ako naghahanap ng pag-apruba. Hindi ako naghahanap ng proteksyon. Hindi ako naghahanap ng representasyon. Teknikal ang pagkilalang hinahanap ko. Ang makita bilang

isang tuloy-tuloy na manlilikha, isang awtor na wala sa pamantayan, isang magkakaugnay na sistema, isang penomenong hindi masisipsip. Ayaw kong maisama. Gusto kong makilala bilang hindi tugma. Ito lamang ang pagkilalang mahalaga.

Bakit Ilalantad ang Lahat

Ang paglalantad sa lahat ay hindi moral na transparency. Isa itong istruktural na pagpili. Ipinakikita nito ang dami, ang ritmo, ang pag-uulit, ang pagkakaugnay. Nagsisilbi itong pag-agaw sa huling sandata ng sistema: ang kalabuan. Walang kailangang bigyang-kahulugan dito. Magmasid lamang.

Hindi Ako Nagtatayo ng Komunidad

Hindi ako naghahanap ng madla. Hindi ako naghahanap ng mga tagasunod. Hindi ako naghahangad na mapabilang. Ang sinumang nagbabasa ay nagbabasang mag-isa. Ang sinumang pumapasok ay pumapasok nang hindi tinatawag. Mga kasangkapan ng pagpigil ang mga komunidad. Gumagawa ako sa mga indibidwal na landas. Ginagawa nitong hindi mapamahalaan ang penomeno. At sinasadya ito.

Ang Paggamit ng mga Wika

Ang pagpaparami ng mga wika ay hindi pagpapalawak ng merkado. Isa itong sinasadyang pagkawala ng kontrol. Bawat wika ay bumabasag sa pamamagitan. Bawat salin ay sumisira sa sentral na awtoridad. Bawat awtonomong bersyon ay nagpapahina sa herarkiya. Hindi ako naghahanap ng kultural na pagkakaugnay. Naghahanap ako ng istruktural na pananatili.

Bakit Hindi Ako Humihinto

Hindi ako humihinto dahil ang paghinto ay mangangahulugang pag-angkop sa mga panlabas na panahon. Ang aking panahon ay nasa loob ng proseso. Hindi ito maaaring tawaran. Hindi ito maaaring isabay. Awtomatiko nitong ginagawang walang bisa ang anumang pagtatangkang pamahalaan ito.

Ito ang Punto ng Pagkilala

Nauunawaan na ngayon ng mga nasa larangan na hindi ito tungkol sa nilalaman. Tungkol ito sa ganap na awtonomiya, paglikhang walang tagapamagitan, pagkilalang walang lehitimasyon, pang-editorial na pag-iral sa labas ng sistema. Hindi ito maaaring ulitin bilang modelo. Mababasa ito bilang katotohanan.

Tunay na Pagsasara

Hindi ako humihingi ng espasyo. Sinasakop ko ang hindi inaasahang espasyo. Maaari itong balewalain ng mga nagtatrabaho sa paglalathala. Maaari nila itong maliitin. Maaari nila itong itabi bilang isang anomalya. Ngunit hindi na sila makapagkukunwaring hindi nila ito nakita. Hindi wakas ang aklat na ito. Isa itong pagkilala.

PAGSASARA

Ang nasa itaas ay nagtatapos ng isang posisyon. Hindi ito nagpapakilala ng isang awtor. Hindi ito nangangailangan ng pagsang-ayon o interpretasyon. Nagsisilbi lamang itong pagtatakda ng hangganan ng espasyo.

Mula rito, walang tesis o mungkahing iniaalok. Walang talakayang binubuksan. Walang sinisimulan.

Ang mga susunod ay hindi nagpapaliwanag sa manipesto. Hindi nito ito kinukumpleto. Hindi nito ito binibigyang-katwiran. Ito ay isang presensya. Wala nang iba.

Ferdinando Frega